

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 aprilie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 04 mai 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2015, declarat de avocatul Cazacu Veaceslav în numele inculpatului

Covalenco Ion Mircea, născut la 21 mai 1994, originar și domiciliat în mun.Chișinău, str.Independenței 10/2, ap.9.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 22.12.2011 - 04.05.2015,
2. Instanța de apel: 07.07.2015 - 16.12.2015,
3. Instanța de recurs: 09.03.2016 - 06.04.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 04 mai 2015, Covalenco Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.187 alin.(2) lit.b), f) Cod penal la 3 ani închisoare, fără amendă.

În temeiul art.90 Cod penal, pedeapsa aplicată a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Bodrug Alexandru, în privința căruia hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Covalenco Ion, la 19 iulie 2011, ora 00.05, acționînd de comun acord cu minorul Bodrug Alexandru, aflîndu-se în mun.Chișinău, str.Teilor 4, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, în mod deschis au sustras de la Popescu Mihaela portmoneul în valoare de 300 lei, în care se afla telefonul mobil de model „Nokia” în valoare de 400 lei, bani în sumă de 60 lei și 50 euro, echivalentul a 815,50 lei, cardul bancar „ComertBank”, cardurile de reduceri „Green Hills”, „Zolușca” și cheile de la apartament, cauzîndu-i părții vătămate o daună materială în proporții considerabile, în sumă totală de 1575,5 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că pe parcursul examinării cauzei nu s-a demonstrat cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate; prima instanță nu a analizat sub toate aspectele probele prezentate și cercetate în ședința de judecată, învinuirea fiind bazată pe presupunerile martorilor I.Briceag, G.Diaconu, D.Vieru și a părții vătămate M.Popescu; nu a fost demonstrată înțelegerea prealabilă a lui I.Covalenco cu inculpatul A.Bodrug în comiterea infracțiunii imputate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2015, a fost respins, ca nefondat, apelul avocatului V.Cazacu în numele inculpatului.

Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că, probele cercetate de prima instanță, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, iar acțiunile lui corect au fost încadrate în prevederile art.187 alin.(2) lit.b), f) Cod penal, ca jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane săvârșită de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Concluziile date au fost bazate pe declarațiile părții vătămate M.Popescu, a martorilor D.Vieru, E.Mihăilă, I.Vieru, M.Diaconu și actele cauzei - procesele-verbale de ridicare din 12.08.2011, 13.09.2011, de recunoaștere a bunurilor din 13.09.2011, de examinare a obiectului din 13.09.2011, 14.09.2011, de confruntare între I.Covalenco și partea vătămată M.Popescu, martorul D.Vieru, inculpatul A.Bodrug.

De asemenea, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a apreciat critic declarațiile inculpatului, precum că nu a avut nici o înțelegere prealabilă cu inculpatul A.Bodrug la săvârșirea jafului, deoarece prima instanță cert a stabilit că inculpatul a acționat împreună și de comun acord cu A.Bodrug la săvârșirea jafului, fapt ce se confirmă prin probele sus menționate, iar nerecunoașterea vinei de către acesta nu echivalează cu achitarea lui, fiind o încercare de a se eschiva de la răspunderea penală.

Instanța de apel a conchis că, prima instanță, la stabilirea pedepsei inculpatului I.Covalenco, a acordat deplină eficiență prevederilor art.6, 7, 61, 75-77 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării inculpatului.

5. Împotriva hotărîrilor nominalizate a declarat recurs ordinar avocatul V.Cazacu care, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare a inculpatului, pe motiv că nu s-a constatat înțelegerea prealabilă între I.Covalenco și A.Bodrug la săvârșirea jafului; - instanța nu a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei și concludenței, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și a dat o apreciere greșită acestora; - declarațiile părții vătămate, a inculpatului A.Bodrug și a martorilor I.Briceag, G.Diaconu, D.Vieru urmau a fi apreciate critic, deoarece sînt bazate pe presupuneri; - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Recurentul în recurs a invocat ca temeiuri de casare a hotărîrilor judecătorești art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Analizînd aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea lui I.Covalenco în baza art.187 alin.(2) lit.b), f) Cod penal, considerînd că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii imputate, solicitînd ca acesta să fie achitat.

La acest capitol, Colegiul constată că prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecînd cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpații I.Covalenco și A.Bodrug, partea vătămată M.Popescu,

martorii I.Briceag, G.Diaconu, D.Vieru, a cercetat actele cauzei, inclusiv, procesele-verbale de ridicare din 12.08.2011, 13.09.2011, de recunoaștere a bunurilor din 13.09.2011, de examinare a obiectului din 13.09.2011, 14.09.2011, de confruntare între I.Covalenco și partea vătămată M.Popescu, martorul D.Vieru, cât și inculpatul A.Bodrug, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate integral a fost dovedită.

Instanța de apel, respectînd prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate în cauză, le-a dat o apreciere justă, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță privind vinovăția lui I.Covalenco în comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit.b), f) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind justă.

Din conținutul deciziei rezultă că această concluzie s-a tras avînd în vedere depozițiile inculpatului, a părții vătămate, a martorilor și actele cauzei sus menționate, care sînt descrise detaliat în decizia instanței de apel, probe care corect au fost apreciate de instanță și care direct indică la coordonarea de către inculpații I.Covalenco și A.Bodrug a acțiunilor sale în scopul săvârșirii infracțiunii de jaf.

Colegiul penal atestă că, prezența în acțiunile inculpatului atît a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, a fost dovedită prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor judecătorești, descrise *supra*.

Din acest motiv, instanțele de fond just au apreciat critic declarațiile inculpatului, care a negat comiterea faptei incriminate și întemeiat au conchis că inculpatul I.Covalenco în participație cu A.Bodrug, avînd înțelegerea prealabilă au comis jaful, dar nu inculpatul A.Bodrug de sine stătător a săvârșit infracțiunea, după cum susține partea apărării. Astfel, apreciind acțiunile fiecărui inculpat, cert se constată că I.Covalenco, apropiindu-se de partea vătămată M.Popescu și solicitînd o țigară, a avut scopul de a distrage atenția acesteia, în timp ce A.Bodrug a sustras de la ea portmoneul în care erau banii și alte bunuri în sumă de 1575,5 lei, cauzîndu-i o daună materială considerabilă.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii imputate lui I.Covalenco, inclusiv vinovăția acestuia, după cum rezultă din sentința primei instanțe și decizia instanței de apel, care s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și-au motivat concluzia prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Prin urmare, argumentele recurentului, precum că inculpatul nu este vinovat de comiterea infracțiunii pentru care a fost condamnat, sînt neîntemeiate și contravin materialelor din dosar, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate.

Totodată, Colegiul penal atestă că, conform art.27 și art.414 alin.(2) Cod de procedură penală, aprecierea probelor și circumstanțelor de fapt ale cauzei ține de competența instanțelor de fond și de apel. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, doar atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept.

Prin urmare, motivele invocate de recurent ce țin de starea de fapt, de afirmațiile, precum că incorect au fost apreciate probele administrate în cauză, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursului, deoarece, ca probe, acestea sînt adunate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțe conform legislației în vigoare. Mai mult că, critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de două instanțe de judecată.

Totodată, Colegiul penal ține să enunțe că argumentele invocate de recurent privind adoptarea unei hotărîri de achitare a lui I.Covalenco, pe motiv că lipsesc probe certe în

confirmarea vinovăției acestuia, constituie în sine un dezacord cu modul de apreciere a probelor administrate în dosar și nu poate servi drept temei de rejudecare a cauzei și casare a unei hotărâri judecătorești definitive. Mai mult, temeiurile invocate de recurent la lipsa motivelor pe care se întemeiază soluția, se combat prin materialele cauzei și nu se semnalizează în esență presupusele erori de drept, astfel încât, hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fiind descrise detaliat și argumentat în decizia instanței de apel, acceptate și de către instanța de recurs, care în totalitatea lor resping argumentele apărării că inculpatul nu ar fi săvârșit infracțiunea imputată.

Neîntemeiate sînt afirmațiile părții apărării, precum că instanța nu a cercetat actele cauzei și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, deoarece, potrivit procesului-verbal a ședinței instanței de apel, probele care au fost cercetate de instanță au fost consemnate în procesul-verbal, acesta fiind întocmit în corespundere cu prevederile art.336 Cod de procedură penală, fiind respectate întocmai prevederile art.414 alin.(6), (f.d.36-37, v.3). La fel, instanța de apel, conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat asupra tuturor motivelor invocate de partea apărării în apel, pe care le-a considerat neîntemeiate. Mai mult, recurentul în recurs nici nu specifică asupra căror anume motive invocate în apel nu s-a pronunțat instanța.

Astfel, Colegiul penal constată că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art.7, 61, 75-77, 90 Cod penal, în limita sancțiunii normei penale în baza căreia acesta a fost declarat vinovat, ținându-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana acestuia și de toate circumstanțele atenuante și agravante prezente în cauză, fiindu-i aplicată o pedeapsă echitabilă în coraport cu fapta săvârșită.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul V.Cazacu în numele inculpatului I.Covalenco, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Cazacu Veaceslav în numele inculpatului Covalenco Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui Covalenco Ion, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 27 aprilie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu